

Tri Štvrtiny Britov nechcú platiť za návštevu pápeža

Náklady na návštevu pápeža Benedikta XVI. v Británii od 16. do 19. septembra, kde žije len asi 10 percent katolíkov, sú predmetom sporov. Podľa 76 percenta Britov by ju nemali financovať daňovníci. Vyplývalo to z prieskumu, ktorý si zadalo teologické centrum Theos.

„Možno je to preto, že málokto vie, že pápež nie je len cirkevným činiteľom, ale aj šéfom štátu,“ povedal riaditeľ Theos Paul Wolley. Pápež prichádza do Británie od vzniku samostatnej anglikánskej cirkvi (1534) iba po druhý raz.

(čtk/AP), Pravda, 6.9.2010

Boh nestvoril vesmír!

Stephen Hawking provokuje v novej knihe:

Britský fyzik a matematik Stephen Hawking (68) vo svojom najnovšom diele jasne odmieta božský zásah do vzniku a vývoja vesmíru. Podľa vedca mohol začať existovať sám od seba, bez toho, aby potreboval Boha. Nástupca Isaaca Newtona a Alberta Einsteina porozprával o svojej knihe denníku The Times.

Vesmír podľa Hawkinga na svoj vznik použil všetky fyzikálne zákony, ako napríklad gravitáciu, a bol schopný vytvoriť sa sám od seba.

„Určite nie je potrebné odvolávať sa na Boha, aby uviedol veci do pohybu,“ píše vo svojej knihe, ktorá vyjde 9. septembra. Taktiež spomenul aj planétu, ktorá má veľkosť ako Zem a obieha okolo hviezdy, ktorá je podobná Slnku. Hawking na základe tejto teórie predpokladá, že naša planéta nie je jediná, na ktorej môže existovať ľudský život. Stephen pracoval hlavne s dvoma piliermi modernej fyziky - Einsteinovou teóriou relativity a kvantovou fyzikou, ktorými všetky svoje dohady vedecky podložil.

(jab, the times, čtk)
Nový Čas, 4.9.2010

Hawking Boha nevidí

Boh nestvoril vesmír,“ tvrdí slávny vedec

Vznik a fungovanie vesmíru sa dá vysvetliť čisto vedecky, bez potreby stvoriteľa, tvrdí vo svojej najnovšej knihe britský génius Stephen Hawking. Pod titulom Veľké stvorenie sa snaží nájsť odpovede na otázky okolo vesmíru, života a vôbec všetkého...

Odpoveď na najzásadnejšiu otázku života, vesmíru a vôbec všetkého hľadali už aj civilizácie v kultovej sci-fi komédii Stopárov sprievodca po galaxii od Douglasa Adamsa. Geniálny fyzik Stephen Hawking tvrdí, že odpoveď našiel. „Vesmír a všetko v ňom vzniklo spontánne. Náhoda je dôvod, prečo existuje vesmír a prečo existujeme my,“ tvrdí Hawking. Dodáva, že na vysvetlenie samotného vzniku vesmíru a života už ľudstvo nepotrebuje Boha.

Za finálnu odpoveď na tieto otázky Hawking považuje takzvanú M-teóriu. Podľa nej žijeme v jedenásťrozmer- nom časopriestore, v ktorom sa pohybujú neviditeľné struny alebo troj- či viacrozmerne objekty. Hawking vyhlásil, že len v našom vesmíre jestvujú miliardy planét, takže vznik života nie je ojedinelý, ale zákonitý. Navyše slávny vedec na vozíčku tvrdí, že náš vesmír nie je jediný a jestvujú množstvá vesmírov. Samotní Hawkingovi kolegovia na univerzite v Cambridgei mu však čiastočne oponujú. Tvrdia, že Boh je oveľa viac ako iba čosi, čím zaplníme medzery v našom vlastnom poznaní. (ho), Plus jeden deň, 6.9.2010

HAWKING: Tvrdí, že našiel odpoveď na vznik vesmíru a života. Boha vo svojej teórii nepotrebuje.

Zelená púť za lepšiu planétu

Ak chceš napomáhať pokoju, ochraňuj stvorenie. Toto poslanstvo pápeža Benedikta XVI. sa stalo nosnou myšlienkou medzinárodnej zelenej púte. Zástupcovia európskych biskupských konferencií v Bratislave diskutovali o ochrane životného prostredia z pohľadu cirkvi.

Redaktorka: „Zelenú púť vnímajú jej účastníci ako duchovnú cestu. Ekologická kríza je totiž podľa biskupov následok nezodpovedného využívania darov stvorenia a zničené prostredie výsledkom neúcty k sebe samému.“

Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup, metropolita: „Ochrana životného prostredia bude len vtedy účinne robená, keď ľudia najprv ozdravia ekológiu svojho srdca, svojho vnútra, svojich vzťahov.“

Redaktorka: „Cirkev vníma ekológiu dvoma spôsobmi. Cez ľudí a životné prostredie. Práve duchovné obrátenie sa a zmena životného štýlu môžu podľa biskupov pomôcť našej planéte.“

Peter Kodwo Appiah Turkson, predseda Pápežskej rady pre spravodlivosť a pokoj: „Svet je môj domov, váš domov. Svet je domovom pre všetko živé a domov by mal byť pohodlným miestom pre život. Preto si musíme našu planétu chrániť a zveľaďovať ju, nie ju ničiť.“

Redaktorka: „Slovensko a krajiny ležiace v povodí Dunaja chcú na budúci rok prispieť k lepšiemu životnému prostrediu rozvojom takzvanej dunajskej stratégie.“

Ján Figel' (KDH), minister dopravy: „Ak budeme vnímať Dunaj ako nielen trasu ale zdroj vody, komunikácie, dopravy, spolupráce, ekológie, tak ho budeme nielen chrániť, ale aj využívať pre dobro.“

Redaktorka: „5-dňová púť z Ostrihomu do Mariacelu vyvrcholí túto nedeľu eucharistickou slávnosťou. Magda Tóth Želeňáková
STV 1, 3.9.2010

Ani Pán, ani On?

Škótska episkopálna cirkev vo svojom najnovšom nariadení rozhodla o tom, že zo svojich chrámov a bohoslužieb odstráni všetky odkazy nepriamo poukazujúce na to, že „Boh je muž“. Zmiznú tak nápisy ako „Pán“, „On“, „Jeho“ alebo „Jemu“. Cirkev tak chce naznačiť, že Boh „je nad všetkými pohlaviami“ a zdôrazniť tak jeho univerzálnosť.

Problém však nastáva vtedy, keď sa pokúšame opísať neopísateľného Boha ľudským jazykom,“ tvrdí jeden z oponentov návrhu.

JÁN FELIX, *Šport* 7.9.2010

Kuba oslobodila nášho väzňa

Havana prepustila ďalších šesť z 52 politických väzňov

Ďalší oslobodený disident priletel do Madridu. Alfreda Batistu si adoptoval náš politik a pomáhali mu Slováci z finančnej zbierky.

Alfredo Dominguez Batista bol naším väzňom na Kube. Keď ho kubánsky režim na jar 2003 zatkol, Ján Figel' si do adoptoval.

Keď s ním a jeho rodinou vlastní ľudia nemilosrdne zaobchádzali, posielali mu Slováci peniaze a ľudia z mimovládnych organizácií Človek v ohrození a Pontis ich nosili jeho rodine.

Keď sa v marci tohto roku Batistov zdravotný stav vo väzení veľmi zhoršil, volala jeho manželka Melba Jánovi Figel'ovi, aby pomohol. Ten napísal kubánske mu šéfovi diplomacie, šéfovi Európskej komisie i predsedovi Európskeho parlamentu a žiadal jeho prepustenie.

Slobodný. Ale v exile

V piatok 48-ročného Alfreda Batistu prepustili po siedmich rokoch z kubánskeho väzenia a s rodinou donútili odísť do Španielska. Prvý, kto mu na slobode telefonoval, bol slovenský veľvyslanec v Španielsku Ján Škoda. S Batistom sa krátko po jeho prilete do krajiny aj stretol.

„Bol veľmi unavený a zničený z pobytu vo väzení, ale aj veľmi

Európski biskupi sa modlia za ochranu životného prostredia

Európski biskupi zodpovední za ochranu stvorenia a poverenci biskupských konferencií sa zúčastňujú na „zelenej“ púti, ktorá vedie z Ostrihomu cez Bratislavu po Mariazell. Púťou chcú ukázať, ako cirkev chráni hodnoty stvorenia sveta.“

Kiss Réka, redaktorka STV: „Európski biskupi sa modlia za ochranu životného prostredia, pričom majú na zreteli tohoročné posolstvo pápeža Benedikta XVI. k Svetovému dňu mieru, ak sa snažíš o mier, ochraňuj stvorený svet. Predstavitelia katolíckej cirkvi sa domnievajú, že aj Svätý otec im pripomína, že skutočná ekologická ochrana našej planéty nemôže existovať bez humánnej

ekológie, preto je v mnohých krajinách súčasťou výučby náboženstva aj ochrana životného prostredia.“

Héray András, riaditeľ Kancelárie maďarskej katolíckej biskupskej konferencie: „Biskupi im umožňujú, aby sa rodiny už od detstva venovali tejto otázke, mravné obrodenie úzko súvisí s ochranou stvoreného sveta.“

Kiss Réka, redaktorka STV: „Pútnici sa po návšteve podniku po Dunaji ďalej plavili do Bratislavy, odkiaľ sa autobusom prepravili do rakúskeho St. Pölten, kde sa bude konať ekumenická liturgia. Posledné kilometre púte do Mariazelli absolvujú účastníci pešo.“

STV 2, 3.9.2010

dojatý a hrdý, že ho svojou priazňou poctil minister (dopravy) Ján Figel' a ďakoval za všetko, čo pre neho a jeho rodinu robili Slováci, „hovori Škoda.

Sedemročná podpora

Na Slovensku oslavovalo túto správu viac ľudí. Najviac Ján Figel', ktorý si ho adoptoval pred siedmimi rokmi. „Veľmi ma teší prepustenie Alfreda a ďalších politických väzňov na Kube. Pre mňa je to ďalšie potvrdenie, že úprimná a vytrvalá solidarita má zmysel a prináša ovocie. Aj Slováci dnes môžu urobiť veľa pre dôstojnejší život vo svete, „ povedal Figel', ktorý Batistu s rodinou pozval na Slovensko.

Batista, člen kresťanského hnutia na Kube, bol jedným zo šiestich politických väzňov, ktorých prepustil kubánsky režim v poslednej vlne. Zatiaľ ich je na slobode 28 z celkového počtu 52 väzňov, ktorých majú pustiť do novembra tohto roka.

Prekvapujúce oslobodenie najznámejších väzňov dohodla v júli miestna katolícka cirkev spolu so Španielskom. Kuba je na tom ekonomicky zle a po februárovej smrti disidenta Orlanda Zapatu po pro-

testnej hladovke vo väzení sa ocitla aj v medzinárodnej izolácii.

Začiatok zmien

Pozorovatelia označovali prepustenie časti disidentov za začiatok väčších zmien na komunistickom ostrove. Politológovia avizovali zlepšenie vzťahov s úniou a Spojenými štátmi, pre ktorých bolo prepustenie disidentov podmienkou pre zmenu postojov ku Kube.

Pre mnohých väzňov bolo prepustenie otázkou života a smrti, pretože sú na tom zdravotne zle. Slobodu si však nemôžu užívať doma. Väčšina musela odísť do Španielska, jeden do Ameriky a jeden do Čile. Pre kubánsky režim sa veľa nezmenilo. Disidentov donútili opustiť krajinu a médiá prinášajú správy o ďalšom zatýkaní na ostrove.

Politickí väzni

- Počas Čiernej jari v roku 2003 dal Fidel Castro zatknúť 75 disidentov. Ich prepustenie ohlásil jeho brat Raúl v júli 2010.

- Viacerých z nich podporovali politici zo Smeru. KDH a SDKÚ.

Miriam Zsilleová
SME, 6.9.2010

Púte sprevádzajú celé kresťanstvo

Či sú zjavenia a zázračné uzdravenia pravé, skúma katolícka cirkev aj pomocou lekárov a psychologov

Pre niekoho sú púte trápny m uctievaním zjavení, ktoré vyprodukovali pomätené mysle.

Iným sa zdá, že cirkvi ide najmä o obchody s odpustkami či biznis, keď cestičky k miestam na rozjímanie lemujú stánky s predraženým tovarom, ktorý s duchovnom často nič nemá. Názvy ako Lurdy alebo Medžugorje dnes pritom pozná aj ten, kto sa tam nikdy nevyberie.

Nejde o staré babky

Vo svete chodia na púte desiatky miliónov ľudí, pre katolíkov sú udalosťou aj u nás. Zúčastňujú sa ich státisíce ročne, pričom len v roku 2009 na najväčšiu púť do Levoče prišlo za dva dni okolo 600-tisíc veriacich.

Podľa kňaza Mariána Gavendu to vyplýva z tradícií. „Keď sa Izraeliti usídlili v zasľubenej krajine, každý rok sa vybrali na púť do Jeruzalema. Keď chcel Eliáš objaviť pôvodnú rýdzosť starozákonného náboženstva, vydal sa na púť na svätý vrch Horeb, kde Boh uzavrel so svojím ľudom zmluvu a dal mu Desatoro.“ Púte sprevádzajú aj celé kresťanské dejiny. Gavenda vraví, že najskôr smerovali najmä na miesta, kde žil Kristus, neskôr do Ríma, najmä k hrobom apoštolov Petra a Pavla. V stredoveku začali ľudia prechádzať cestou do Santiaga de Compostela, od polovice 19. storočia sú cieľom predovšetkým miesta mariánskych zjavení.

Dodáva, že renesanciu púte prežívajú posledných 100 rokov. „Nejde o babky, ale o mladých, ktorých chodí naozaj veľa.“ Púte pritom pre veriacich nie sú povinné, podľa Gavendu ani nemusia veriť v cirkvou potvrdené zjavenia.

Symbol života

Riaditeľ kancelárie Prešovskej arcieparchie Ľubomír Petřík vraví, že „putovanie je jedným z najvýraznejších znakov viery“. Hovorca Bratislavskej arcidiecézy Jozef Hal'ko doplní, že vyjadruje zmysel života, ktorý je tiež púťou. „Každý putuje k prechodu z pozemského do večného života. Ide nielen o symbol, ale aj o skutočné prežívanie spoločenstva, prekonávajúc námahu putovania. Nechýba v tom askéza, pričom všetko je zamerané na duchovno“ Hovorca Nitrianskej diecézy Miroslav Lyko vníma púť rovnako,

„symbolizuje putovanie ľudského života do večnosti, za horizont viditeľného.“ Gavenda považuje za definíciu púte „pohyb na posvätné miesta za náboženským cieľom“, v dôvodoch má jasno - ľudia „chcú vidieť, modliť sa, splniť sľub, dosiahnuť vypočutie prosieb, získať odpustky, prípadne sprevádzať blízkych“. Kňaz Marek Vadma z pútnického miesta Marianka tvrdí, že sa na ne chodí najmä z dvoch dôvodov: „Ľudia sa chcú odľahčiť od ťažoby a získať Božiu milosť“

Overenie trvá roky

Za vznikom týchto miest je často mimoriadna udalosť - zjavenia Panny Márie, nepoškodená ikona vo vyhorenóm chráme, nájdenie stratenej sošky na mieste, kde vytryskne prameň, ale ide aj o chrámy zasvätené svätcom či rodiská duchovných, ktorí zomreli mučeníckou smrťou.

Podľa cirkvi tieto miesta majú pozitívny vplyv na človeka buď na fyzickej, duchovnej či morálnej úrovni.

Cirkev podľa Petrika dôsledne preveruje „zázraky“, keďže špekulantov nemožno vylúčiť. V zásade platí, že udalosť skúma najskôr miestna farnosť, biskupstvo a nakoniec Vatikán. Podľa Gavendu v komisiách sedia lekári, psychologovia, psychiatri a ďalší odborníci, brzdiaci spontánne nadšenie. Skúmanie vraj „trvá roky, počas ktorých obyčajne aj čas vytriedi pravé od falošného“.

Lekári to uznali

Najväčšie pútnické miesto gréckokatolíkov v Prešovskej arcieparchii je Ľutina. Petřík vraví, že v roku 1851 sa tamojšej obyvateľke počas sviatka, keď šla do lesa na huby, zjavil sv. Mikuláš. Povedal jej, že má byť na liturgii, na prácu sú určené iné dni. Pri opakovaných zjaveniach jej dal aj ikonu Bohorodičky pre kňaza na ich potvrdenie.

Prípado skúmalo lekárske konzílium aj biskupský úrad, výsledky schválil Vatikán. Pápež Pius IX. v roku 1855 vydal dekrét so všetkými odpustkami, ktoré môžu veriaci v Ľutine získať.

Upadali do extázy

Zvlášť udalosti sa v rokoch 1990 až 1995 odohrali v Litmanovej, konkrétne na hore Zvir. Údajne šlo o zjavenia Panny Márie. Slovo „údajne“ Petřík vysvetľuje tým, že sú predmetom skúmania už druhej komisie. Dve dievčatá vo veku 11 a 12 rokov tam upadali

do extázy. Lekári ich sledovali aj počas nej, odborníci preverovali ich tvrdenia a došli k záveru, že hrať to nemohli.

„Litmanová je vyhlásená za pútnické miesto zatiaľ z pastoračných, nie dogmatických dôvodov, aby sa cirkev mohla duchovne starať o tých, čo tam prichádzajú,“ vraví Petřík.

Uzdravujúca voda

Hovorca Žilinskej diecézy Peter Holbíčka uvádza ako najznámejšie pútnické miesta v ich pôsobnosti Ražecú Lesnú, Višňové a Turzovku. Na prvých dvoch sa podľa neho ľudia uzdravili na základe prosieb venovaných Panně Márii pri jej soche.

Na hore Živčák v Turzovke sa horárovi údajne zjavila priamo Panna Mária. Biskup miesto určil za pútnické, dnes sa tam stavia nový chrám.

Zuzana Juhaniaková, hovorkyňa Banskobystrickej diecézy za najvýznamnejšie v okolí považuje Staré Hory. Ich obyvatelia počas občianskych nepokojov v 17. storočí v Kráľovskom Uhorsku ukryli sochu Panny Márie. Zakopali ju v lese. S jej nájdením sa spája legenda, podľa ktorej na mieste vytryskla voda. V 19. storočí prameň uzdravil vtedajšieho farára.

„Miesto, kde bola socha zakopaná, sa volá Studnička,“ dodáva Juhaniaková.

Žiara zo zeme

Najstarším pútnickým miestom u nás je Marianka. Doložené je od 12. storočia, legenda podľa tamojšieho kaplána Mareka Vadnu hovorí dokonca o roku 1030.

Vraví, že tu žil pustovník, ktorý z dreva vystrúhal sošku Panny Márie s Ježiškom na kolenách. Tá sa neskôr stratila.

Po takmer 200 rokoch ju našiel mních, ktorý videl zo zeme vystupovať žiaru, pričom tam vytryskol zázračný prameň. „O nájdení sošky existuje viac podaní, pričom každá legenda nesie pravdivé jadro,“ usmieva sa Vadna.

Odpustky sú bezplatné

Kritici púťami vyčítajú takzvané odpustky. Ide o čiastočné alebo úplné odpustenie trestov za hriechy, pričom tie boli odpustené ešte v rámci spovede.

Podľa Jozefa Hal'ka sa človek na získanie odpustku musí vnútorne odpútať od každého zla.

pokračovanie na str. 4

dokončenie zo str. 3

Miroslav Lyko dodáva, že je to vždy bezplatná záležitosť. Mýty o platení vyplývajú ešte z dávnej minulosti, keď sa finančne prispievalo trebárs na stavbu chrámov. „Ak sa aj tento inštitút zneužíval, nikdy nešlo o oficiálny postoj cirkvi. „Súhlasí aj Gavenda. „Kedysi sa finančne prispievalo na stavby, napríklad na Baziliku svätého Petra. Nieкто s tým kupčil, ale podstata odpustkov je o inom. Tam šlo o zneužitie situácie. „K výhradám, že pútnické miesta sú biznisom pre nákupy predražených vecí, majú všetci zhodné stanovisko - cirkev obchodníkov neorganizuje, pričom fakt, že nieкто zarába tam, kde sa zhromažďuje veľa ľudí, nemôžu nijako ovplyvniť.

Vybrané pútnické miesta

Bratislavská arcidiecéza

- Šaštín, Marianka, Lurdska jaskyňa v Bratislave Nitrianska diecéza
- Kalvária v Nitre, Nová Ves nad Zita-

vou. Skalka nad Váhom, Hronský Beňadik Žilinská diecéza

- Rajecká Lesná. Višňové. Turzovka - hora Živčák. Oščadnica, Dubnica nad Váhom Spišská diecéza

- Levoča - Mariánska hora Trnavská arcidiecéza

- Kalvária v Hlohovci, Ikona slziacej Panny Márie v Bazilike sv. Mikuláša v Trnave Banskobystrická diecéza

- Staré Hory, Raticov vrch. banskoštiavnická Kalvária, Kláštor pod Znievom Rožňavská diecéza

- Ú horná Košická arcidiecéza

- Gaboltov. Obišovce, bazilika vo Vranove nad Topľou Prešovská arcieparchia

- Lutina, Litmanová, Krásny Brod, Ruské Pekl'any, Hrabské Košická eparchia

- Klokočov

Púť symbolizuje putovanie ľudského života do večnosti. Miroslav Lyko, hovorca Nitrianskej diecézy

Karol Sudor, SME 4.9.2010

Generál varuje: Nepáľte Korán

Výročie pádu dvojčiek chce malá americká cirkev osláviť pálením Koránu. Generál Petraeus tvrdí, že to našťve moslimov.

Malá americká cirkev, ktorá nemá viac ako 50 členov, ohrozuje amerických vojakov v Afganistane. Vyhlásil to hlavný veliteľ jednotiek v krajine generál David Petraeus. Myslel tým cirkev, ktorá sa volá Dove Center for World Outreach a je veľmi aktívna na internete. Na deviate výročie 11. septembra chce páliť knihy Koránu. V Afganistane už proti tomu demonštrovali stovky Afgancov. Pálili figurínu predstavujúcu pastora cirkvi, americké zástavy a vykrikovali Nech žije islam! Petraeus si myslí, že informácie o pálení Koránu len povzbudia extrémistov a násilnosti. „Obrázky, na ktorých sa bude páliť Korán, by určite

využili extrémisti v Afganistane a na celom svete, aby nabádali na násilie,“ povedal generál s tým, že to môže ohroziť životy vojakov v Afganistane. Protesty zaznamenali už aj v Indonézii. A dajú sa očakávať ďalšie. Moslimovia považujú Korán za Božie slovo, s ktorým sa má zaobchádzať s najväčším rešpektom. V Afganistane sa už v minulosti odohrali veľké protesty po tom, čo sa objavili informácie, že vyšetrotelia na Guantáname nechávali moslimské sväté knihy vo väzenských sprchách, či jednu knihu spláchli na toaile. Americké médiá to označili za nepravdivé, protesty to však už nezaostavilo. Americká cirkev Dove Center for World Outreach sa už dostala do povedomia distribúciou tričiek s nápisom „Islam pochádza od diabla“.

(mik), SME 8.9.2010

Pálenie Koránu ešte nebolo, vlajky už horeli

Pálenie Koránu, na ktoré vyzvala floridská cirkev, sa ešte nezačalo, ale v Pakistane už preto horia americké zástavy. Nápad radikálneho pastora páliť Korán v deň výročia pádu dvojčiek, teda 11. septembra, vyvolal veľké znepokojenie v západnom i moslimskom svete, varoval pred ním aj prezident Obama. Zakročiť proti nemu však bude ťažké, keďže ho kryje prvý dodatok americkej ústavy chrániaci slobodu slova.

Pravda 10. 9.2010

Havaroval mladý kňaz

Mladý kňaz je vo veľmi zlom zdravotnom stave. Na novej Fabii sa pri Trstenej zrazil s autom kde sedeli rodičia dvojmesačného Olivera. Našťastie iba pár minút pred hrôzostrašnou nehodou bábätko vyložili zo sedačky a dali ku starým rodičom. Potom išli pre lieky po chorého chlapčeka.“

Redaktorka: „Len vraky áut ostali z tejto nehody. 25-ročný kňaz zo Spiša iba pár týždňov pôsobil na Orave ako kaplán. Kňaz zatiaľ z nezistených príčin prešiel do protismeru.“

Otec druhého vodiča auta: „On obiehal autá nejaké a dostal šmyk asi a do protismeru im vošiel.“

Redaktorka: „Vrazil do auta, kde sedeli rodičia malého chlapca. Šmyková dráha auta, ktoré kňaz šoféroval bola dlhá niekoľko desiatok metrov.“

Anketa: „Ktosi spomínal, že bol bezvedomí.“

Kolega kňaza: „Do Trstenej išiel, smerom na Trstenú.“

Redaktorka: „Záchranári a tvrdošínski hasiči boli na mieste do troch minút a pomáhali.“

Npor. Ján Jantošík, veliteľ zásluhu HaZZ Tvrdošín: „Jeden príslušník zabezpečil vozidlá proti vzniku požiaru, ďalší dvaja príslušníci pomáhali zdravotníkom pri poskytovaní prvej pomoci.“

Redaktorka: „Všetkých troch urýchlene previezli do nemocnice. Podľa našich informácií kňaz a spolujazdkyňa majú ťažké zranenia. Vodiča druhého auta prepustili z nemocnice. Pravdepodobne do domáceho liečenia.“

Vodič, otec malého dieťaťa: „Takto bohužiaľ vletel do dráhy, ale vinníka určí polícia.“

Redaktorka: „Keď sa to dozvedeli veriaci z farnosti kde kňaz pôsobí bolo im veľmi ľúto manželského páru a aj kňaza, ktorého si už stihli za krátky čas obľúbiť.“

Anketa: „Neni možné. Tak to je nám lebo škoda ho. Milý, milý pán.“

Telefonuje mjr. Mgr. Janka Balogová, hovorkyňa KR PZ Žilina: „V prípade je začaté trestné stíhanie vo veci prečinu ublíženia na zdraví.“

Eliška Prečová, TV JOJ, 8.9.2010

Západné krajiny nie sú na Rómov pripravené

Slovensko nie je jedinou krajinou, ktorá má problém s Rómami, a nevie, ako ho vyriešiť. No kým doteraz sa v súvislosti s Rómami hovorilo predovšetkým o východoeurópskych a stredoeurópskych krajinách, v posledných rokoch sa tento problém týka aj Západu. Po otvorení hraníc začali Rómovia migrovať a ani vyspelé krajiny, ktoré majú s imigranti bohaté skúsenosti, zrazu nevedia, ako ho riešiť. Francúzsko zašlo tak ďaleko, že začalo Rómov násilne repatriovať, čo vyvolalo nevôľu nielen v samotnom Francúzsku, kde sa včera na túto tému začala aj konferencia. O historickom pozadí života Rómov v Európe a príčinách ich vyradenia zo spoločnosti hovorí Arne Mann z Ústavu etnológie Slovenskej akadémie vied.

Čo spôsobilo, že vyspelá krajina ako Francúzsko sa uchýlila k vyst'ahovaniu Rómov a nasledovať ho chce aj Taliansko?

Tieto krajiny nie sú na Rómov pripravené. Majú sociálny systém, ktorý s nimi nepočíta, na čo potom tieto štáty doplácajú. V Anglicku je napríklad možné poberať sociálne dávky na deti, aj keď ich rodina dostáva zároveň na Slovensku. Nedostatočnú legislatívu sa preto snažia riešiť takýmto drastickým spôsobom, ktorý potom postihuje všetkých Rómov podľa princípu kolektívnej viny. Počet „vlastných“ Rómov vo Francúzsku je pritom malý, a tak nie sú vnímaní ako spoločenský problém a médiá sa nimi príliš nezaobierajú.

Kedy a prečo začali Rómov vnímať v Európe ako problém?

Už od 13. a 14. storočia vnímali Európania kočujúce kmene ako cudzích ľudí. V roku 1427 ich parížsky arcibiskup exkomunikoval, pretože ich správanie bolo údajne v rozpore s tým, čo o sebe hlásali. Zaoberali sa totiž veštením z ruky, čo sa nezhodovalo s kresťanskými predstavami. V západnej Európe tak boli až do polovice 18. storočia tvrdo diskriminovaní, prenasledovaní a vyvražďovaní.

Ako prebiehal ich príchod do východnej Európy a na naše územia?

V strednej a východnej Európe bolo ich postavenie lepšie, čo súvi-

selo so susedstvom Osmanskej ríše. V týchto oblastiach boli totiž potrebnými pracovnými silami a usádzali sa tu. Na Balkáne prebiehala islamizácia Rómov, čo bolo výhodné pre Rómov i tamojšiu spoločnosť. Na Slovensku sa Rómovia usádzali v 16. a 17. storočí, najmä hudobníci a kováči.

Akým spôsobom sa „problém“ Rómov riešil?

K prvým pokusom v Uhorsku patrili opatrenia Márie Terézie v rámci tzv. cigánskej regulácie, ktorú by sme z dnešného pohľadu mohli vnímať ako porušovanie základných ľudských práv. Bola to snaha o tvrdú asimiláciu, keďže Rómom nebol priznaný štatút vlastnej etnicity, kultúry či jazyka, ale mali splynúť s miestnym roľníckym obyvateľstvom. V tom čase rómskym rodičom odoberali deti a posielali ich na prevýchovu do sedliackych rodín, uvažovalo sa o špeciálnych výchovných zariadeniach, čo veľmi pripomína nedávno skloňované internátne školy.

Čo prinieslo Rómom posledné storočie? Ako ich poznačilo povojnové obdobie a socializmus?

Veľkým zlomom pre nich bola predovšetkým kolektivizácia. Tým, že zanikli súkromne hospodáriaci roľníci, zanikla aj potreba využívať Rómov ako pracovnú silu. Dostávali sa síce do družstiev, no zanikla prepojenosť medzi nimi a Nerómami. Ešte v medzivojnovom období boli napríklad bežné kmotrovstvá medzi Rómami a Nerómami, čo je dnes absolútne vylúčené.

Kedy teda nastal zlom v týchto vzťahoch?

Práve v povojnovom období, k čomu prispela aj dosť nešťastná sociálna politika štátu. Rómov totiž uprednostňovali pri prideľovaní bytov, zvyhodňovali pri riešení ich sociálnych problémov, čo zhoršilo vzťahy majoritného obyvateľstva k nim. Pracovná povinnosť v období socializmu tiež určovala podnikom isté percento zamestnancov „cigánskeho pôvodu“. Ak to niektorí z nich zneužívali, no o prácu neprišli, opäť to situáciu zhoršovalo.

Pohol sa proces integrácie Rómov do spoločnosti v priebehu storočí napred?

Samozrejme, je však nutné zdôrazniť, že sú obrovské rozdiely medzi Rómami na východnom a západnom, prípadne juhozápadnom Slovensku. Na východe je bežné, že za Rómom chodí po obchode predavač a neustále kontroluje, či niečo nekradne. Lenže v Dunajskej Strede či Šamoríne sú v tamojších supermarketoch Rómovia bežne zamestnaní ako predavačky, pokladničky alebo esbeeskári. Je nesprávne vnímať Rómov ako problém v globále, pretože napríklad podľa prieskumov v Prešovskom kraji patrí do kategórie „problémových“ Rómov len jedna tretina tohto etnika.

Vytřča Slovensko spomedzi ostatných krajín v oblasti integrovania Rómov do spoločnosti? Ako sú na tom naši susedia?

Horšie ako Slovensko je na tom určite Bulharsko či Rumunsko. V Maďarsku je to približne rovnaké ako u nás, hoci tam sú Rómovia na vyššej socio-kultúrnej úrovni. V Poľsku boli Rómovia počas vojny takmer úplne vyvraždení, takže tvoria len zanedbateľnú zložku obyvateľstva. Peter Kováč, Pravda 7.9.2010

Útok na kňaza

V nemocnici skončil rímsko-katolícky kňaz z Hrachoviec Peter Lovas. V Spišskej Novej Vsi ho hospitalizovali s ľahkým otrasom mozgu. Priamo na fare ho mali napadnúť dvaja muži.

Telefonuje Veronika Müllerová, redaktorka TV JOJ: „28-ročný kňaz z Hrachoviec už má s fyzickými útokmi skúsenosti. V roku 2009 ho priamo v kostole napadol mladý muž z tej istej obce. Najprv mu vulgárne nadával a potom ho päst'ou udrel do tváre. Tentokrát vraj dostal bitku na vlastnej fare. Podľa dedinčanov k nemu vtrhli dvaja maskovaní muži. Či tento útok má niečo spoločné s tým spred vlni vyšetruje polícia. Keďže na prípade stále pracujú, nepodarilo sa nám zistiť žiadne informácie. Kňaza sme navštívili doma, ale nechcel s nami komunikovať. O bitke sa nehovorí ani v dedine, no veriaci sa zhodli, že to pre ich obec nie je pekná vizitka.“

TV JOJ, 8.9.2010

Štefánik ani cirkev už zrazu neprekážajú

Výstava Výber z diela na Bratislavskom hrade predstavuje Kulicha v zámerne nekonzfrontačnej „civilnej“ podobe

Sochárom a nedávne rektorovi VŠVU Jánovi Hoffstädterovi prekáža na výstave prominentného normalizačného umelca spôsob jeho podpory od bývalej vládnej garnitúry.

Cesta do siene na Západnej terase Bratislavského hradu nevedie okolo sochy Svätopluka, o ktorej osude sa teraz rozhoduje, no väčšina návštevníkov, smerujúcich na výstavu jej autora, tých niekoľko metrov navyše neľutuje. A urobia dobre, toto kontroverzné dielo Jána Kulicha aspoň čiastočne kompletizuje výtvarný profil prominentného umelca bývalého režimu. Výber z diela, ako autor nazval svoju výstavu, je totiž výberom, ktorý ho početným arzenálom sochárskych artefaktov dômyselne prezentuje ako idylického umelca. Napríklad takí Japonci, svedomito fotografujúci exponáty, nič netušia o obrovskom Leninovi v Žiline či o milicionárovi, ktorý desaťročia strážil bratislavské Račianske mýto.

Hra na civilnú nôtu

„Je to skôr hra na civilnú nôtu,“ hovorí sochár Ján Hoffstädter, „jeho politická tvorba tu zámerne absentuje. Ale nechýba tu Štefánik, pritom o ňom sa v čase najtvrdšej normalizácie a najväčšej Kulichovej slávy nesmeli povedať ani slovo.“ Neďaleko neho je trio nadživotných búst Pribiša, Mudrocha a Hložníka, kolegov aj z Vysokej školy výtvarných umení, kde bol Kulich v rokoch 1973 až 1989 rektorom. Pritom práve jemu sa pripisuje Hložníkov odchod zo školy. „A hlavne museli odísť Kostka a Trizuljak, tomu vyčítal aj jeho religioznosť, pričom dnes sa práve Kulich venuje tvorbe pre cirkev. To, čo tvrdo zaznával a potláčal, je teraz témou jeho tvorby,“ pokračuje Hoffstädter, v ponovembrovom období dvojnásobný rektor VŠVU. Ani diela s náboženským motívom sa však na výstavu nedostali, čo len potvrdzuje spomenutú „hru na civilnú nôtu“. Realistický prístup dokumentujú figúry rodičov. „Na rozdiel od iných, kde je miera šty-

lizácie veľká, túto sochu robil dôsledne v reálnom pohľade.“

Problém s prechodom do figúry

Z množstva portrétov, búst a figur sa vymyká bájny Ikarus. „V istom čase začal Kulich pracovať s nerezovou oceľou, bol to rozhodne inovatívny prístup,“ hovorí Hoffstädter. „Celkom pozitívne sa hodnotilo aj jeho známe súsošie pamätníka na Dukle zo šesťdesiatych rokov, ktoré robil ešte ako mladý umelec, no postupne hlavne jeho figurálna tvorba zostávala akoby bez zmeny, opakuje sa.“ Hoffstädter vidí najväčší problém vystavujúceho autora v prechode od portrétu do figúry, od skice do monumentálnejších rozmerov. „Aj na výstave možno pozorovať Kulichovu modelársku (i medailérsku) zručnosť, na nej bola jeho tvorba postavená,“ hovorí Hoffstädter. „Napríklad malá socha Rúfusa vnútri miestnosti je akceptovateľná, tak hlava, ako aj figúra, no jeho zväčšenina na nádvorí pred vstupom na výstavu už nesie spomínané neuhdy. V nadživotnej veľkosti sa prejavuje neproporčnosť, autor akoby chcel básnika posunúť do polohy nejakého barda, no figúra sa stáva nezvládnutou. To je koniec koncov aj sochársky problém Svätopluka.“

Absurdný spôsob podpory

Napriek odborným výhradám („za tie dlhé roky nevidím uňho žiadny kreatívny posun“) Hoffstädter nie je zástancom zakazovania výstav, a to platí aj v tomto prípade. „Nech tvorbu ľudia vidia a kritici zhodnocujú, to je v poriadku.“ Šokuje ho však spôsob, akým sa Kulich, ortodoxný reprezentant socialistického realizmu a bývalý člen ústredného výboru komunistickej strany, vrátil. Že dostal takýto priestor vrátane priameho vyzvania realizovať sochu Svätopluka, za podpory nedávnej vládnej garnitúry a prezidenta. „Ten spôsob podpory je absurdný, Kulichov návrat bol prepojený s politickými štruktúrami. Tak ako bol s nimi úzko prepojený vlastne celý jeho život,“ dodáva Hoffstädter.

Alexander Balogh
SME, 9.9.2010

Deň holokaustu

Do 100 tisíc mŕtvych. Asi toľko ľudských životov si vyžiadal holokaust počas druhej svetovej vojny na Slovensku. Práve dnes si pripomíname jeho obeť, ľudí, ktorí museli zomrieť iba pre to, že boli Židia, Rómovia či homosexuáli.

Tomáš Grečko, redaktor TA3: „Napriek tomu, že Slovenský štát nebol okupovaný, 9. septembra 1941 prijal takzvaný židovský kódex. 290 paragrafov, ktorými pripravil desaťtisíce vlastných občanov o ľudskú dôstojnosť.“

Židia

- sú povinní nosiť židovské označenie

- nesmú uzavrieť manželstvo s nežidovskou alebo nežidom

- nemajú volebné právo

- vylučujú sa z akéhokoľvek štúdia na všetkých školách okrem škôl ľudových

Tomáš Grečko, redaktor TA3: „Židia prestali mať ľudské práva. Prívrženci totalitného režimu zarizovali, teda zabavili ich majetok. Arizácie považované za najväčšiu krádež storočia posvätil aj prezident Jozef Tiso, katolícky kňaz z Bánoviec nad Bebravou. Nakoniec odobril aj deportácie Židov do táborov smrti.“

Marta Szilárdová, väzenkyňa z koncentračného tábora Osvienčim: „Nás postavili do radu, strčili tomu prvému jeden veľký oplieskaný hrniec do ruky a povedali, že do tohto dostaneme jesť a budeme si to podávať a každý má 5 hltov alebo 7 hltov. To jedlo, ktoré bolo, to bola pokosená lúka obarená horúcou vodou. Medzi nimi aj kamienky boli.“

Tomáš Grečko, redaktor TA3: „Napriek tomu dnes mnohí na Jozefa Tisa a Slovenský štát nedajú dopustiť.“

(Začiatok archívneho záznamu z Témy dňa, 28. 12. 2006)

Ján Sokol, trnavský arcibiskup: „Tu bol blahobyť. Nič nám nechýbalo. Pritom bola vojna.“

(Koniec archívneho záznamu z Témy dňa, 28. 12. 2006)

Tomáš Grečko, redaktor TA3: „Práve blahobyť a naplnenie ambícií po samostatnosti vyzdvihujú

pokračovanie na str. 7

dokončenie zo str. 6

aj mnohí historici. Naopak iní poukazujú na fakt, že dobre sa žilo iba privilegovaným a štát bohatol na exporte do vojnu zmietaných krajín.“

Ján Hlavinka, Historický ústav SAV: „Protižidovská legislatíva spôsobila, že približne 65 tisíc Židov z celkového počtu asi 90 tisíc

nebolo na konci roku 1941 schopných žiť zo svojho majetku.“

Tomáš Grečko, redaktor TA3: „Predstavitelia Slovenského štátu sa pri prijímaní kódexu nechali inšpirovať norimberskými rasovými zákonmi. Slovenské nariadenie bolo nakoniec ešte prísnejšie ako v nacistickom Nemecku.

Tomáš Grečko, TA3, 9.9.2010

Pálenie Koránu nevie zastaviť ani Obama

Americký prezident, šéf OSN ani Vatikán neodradia kongregáciu pred ničením moslimskej svätej knihy

Protimoslimské provokácie malej americkej cirkvi podľa prezidenta Obamu pomôžu získať al-Káide veľa nových členov.

Keď si budú Spojené štáty zajtra pripomínať deviate výročie útokov z 11. septembra, pohľady sa nebudú upierať len na spomienkové akcie v New Yorku či vo Washingtone. Možno viac bude zaujímať, čo sa deje na Floride v meste Gainesville. Obskúrna kongregácia Dove World Outreach Center s päťdesiatimi veriacimi tu pripravuje Medzinárodný deň pálenia Koránu. Na trojhodinovej akcii by malo zhorieť dvesto výtlačkov moslimskej svätej knihy. Vedúci cirkvi pastor Terry Jones chce týmto bojovať proti náboženstvu, ktoré je „proti Bohu a proti Biblii“. „Musíme sa postaviť teroristom,“ povedal pre televíziu ABC. „Je to radikálna správa pre umiernených moslimov, aby zostali umiernení a pokojní,“ dodal.

Obama aj Vatikán

Proti páleniu Koránu sa najskôr postavil americký generál v Afganistane David Petraus. Bojí sa, že tento čin nahnevá množstvo miestnych moslimov a pre protiamerické nálady by mohli byť v nebezpečenstve americkí vojaci v krajine. Včera sa pridal aj americký prezident Barack Obama. „Pálenie Koránu by mohlo zvýšiť nábor ľudí, ktorí budú ochotní sa odpáliť v amerických či európskych mestách,“ povedal podľa

Reuters. Veľké znepokojenie nad akciou cirkvi vyjadril aj šéf OSN Pan Ki-mun, ku kritike sa pridal aj britský premiér David Cameron nemecká kancelárka Angela Merkelová či Vatikán. Pastora Jonesa (58) však ani medzinárodný tlak nepresvedčil. „Veľa sme o tom premýšľali, veľa sme sa modlili, ale nemeníme naše rozhodnutie,“ hovorí. Na otázku reportéra ABC, či by pálenie Koránu schvaľoval Ježiš, odpovedal, že je presvedčený, že absolútne. „Ježiš bol väčšinou milujúci a pokojný, boli však aj chvíle, keď robil radikálne veci,“ oponoval Jones.

Budú protesty?

Moslimské krajiny od Pakistanu cez Nigériu po Indonéziu vyzvali Baracka Obamu, aby zakročil a nedovolil páliť knihu, ktorá je pre 1,5 miliardy ľudí základom viery. To, že pálenie môže vyhnúť radikálnych moslimov do ulíc, ukázal už tento týždeň, keď stovky najmä študentov náboženských škôl protestovali proti Amerike a pálili americkú zástavu v afganskom Kábule či v pakistanských mestách. Keď sa v minulosti objavili (neskôr dementované) správy o spláchnutí Koránu v záchode na základni Guantánamo, viedlo to k demonštráciám, kde zahynulo niekoľko ľudí. Barack Obama však nemá možnosti, ako im vyhovieť a reverenda zastaviť pri jeho pozornosť vzbudzujúcim čine. Americké zákony mu to dovoľujú, maximálne môže dostať pokutu 250 dolárov od hasičov, ktorí verejnú protimoslimskú vatru neschválili.

Tomáš Vasilko
SME, 10.9.2010

Provokácie ho môžu priviesť na mizinu

Pastor Teny Jones (58) poskytol v posledných týždňoch podľa vlastných slov asi 150 rozhovorov pre americké a svetové médiá. Plánovaná akcia, ktorá môže vyvolať demonštrácie moslimov od Egypta po Indonéziu, poskytla malej a čudnej cirkvi z Floridy ich pätnásť minút slávy. Aj keď po slovensky by sa hodilo možno skôr pomenovanie sekta. Reči bývalých farníkov, ale aj zistenia médií totiž ukazujú, že Jonesove kázne nie sú len o viere. Terry Jones začal viesť kongregáciu Dove World Outrage Center v roku 1996. Bývalý hotelový správca predtým dvadsať rokov žil a misionárčil v nemeckom Kolíne, kde vytvoril podobnú cirkev, ktorú opustil pred dvoma rokmi. Okrem kázania sa cirkev pastora Jonesa na Floride venuje aj predaju a distribúcii starého nábytku, ktorý ponúka cez eBay. Veriaci musia dobrovoľne a bezplatne baliť a posilať nábytok aj 40 hodín týždenne. V Spojených štátoch cirkvi nemusia platiť dane. Práve pre podozrenie, či takto zarobené peniaze neobchádzajú zákon, začali úrady túto jar vyšetrovať kongregáciu. Tí, čo odišli, rozprávajú, že v cirkvi vládne prísna disciplína. „Používajú mentálne násilie. Hovorí, pokiaľ neposlúchate, Boh vás potrestá,“ povedala pred rokom pre Gainesville Sun dcéra Emma Jonesová, ktorá z cirkvi vystúpila. Kongregáciu nazvala „kultom“. Platí to aj pre akadémiu, ktorú vedie Jonesová manželka Silvia. Podľa zistení miestnej tlače študenti nemôžu opustiť priestory, nemôžu sa stretávať s priateľmi a rodinou, a to dokonca ani na svadby či pohreby. Súčasná publicita však kongregácii priniesla aj negatíva. Banka od nich teraz žiada okamžité splatenie dlhov, poisťovňa vypovedala poisťku, cirkev je údajne na mizine. Pálenie Koránu tak môže byť poslednou akciou, ktorou obskúrna cirkev prekročí hranice okresu.

Tomáš Vasilko
SME, 10.9.2010

Kongres Apoštolov Božieho milosrdenstva na Slovensku

V Čiernom Balogu sa začal prvý kongres Apoštolov Božieho milosrdenstva na Slovensku. Témou podujatia je veta, Boží dar pre naše časy. Kongres je organizovaný pri príležitosti 75. výročia zjavenia Korunky Božieho milosrdenstva sestre Faustíne.“

Redaktor: „Účastníci z celého Slovenska i zahraničia budú počas nasledujúcich dní spoznávať tajomstvo Božieho milosrdenstva. Ján Pavol II. hovorí. Človek nič tak nepotrebuje, ako Božie milosrdenstvo, tú súcitiacu lásku, ktorá pozdvihuje človeka nad jeho slabosť, k nekonečným výšinám svätosti Boha. Nebudú chýbať teda modlitby, svedectvá, prednášky, či sväté omše. Sestra Klareta z Kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva.“

Sestra Klareta, Kongregácia sestier Matky Božieho milosrdenstva: „Úcta k Božiemu milosrdenstvu si na Slovensku našla ústredné miesto. Myslím, že dnešný človek zažívajúci neistotu, strach z budúcnosti, nezamestnanosť, ohrozenie vážnymi chorobami, ale predovšetkým asi samotu, nedostatok lásky a blízkosti druhého človeka, hľadá a kladie si existenčné otázky. Práve to je asi priestor, v ktorom častokrát cez tieto bolestné a ťažké skúsenosti zažíva, že jestvuje niekto, kto ho túži urobiť skutočne šťastným.“

Redaktor: „V dnešnom programe dominuje prednáška zo Svätého písma, pod názvom Milosrdenstvo Boha, pravda zjavená vo Svätom písme i prednáška Ján Pavol II. v službe posolstva milosrdenstva. Opäť sestra Klareta.“

Sestra Klareta, Kongregácia sestier Matky Božieho milosrdenstva: „Nasledujúci deň piatok, bude venovaný formám úcty a posledný bude zameraný na šírenie úcty Božieho milosrdenstva v praktickom živote, tak v živote kňazov v oblasti pastorizácie ako aj laikov.“

Redaktor: „Program prvého kongresu Apoštolov Božieho milosrdenstva na Slovensku pokračuje zajtra prednáškou prešovského arcibiskupa Jána Babjaka o aktuálnosti biblického odkazu o Božom milosrdenstve.

Pavol Jurčaga
Rádio Lumen, 9.9.2010

Smútiaci New York bojuje o Korán

Spálenie svätej knihy moslimov na výročie útokov na dvojčiky pomôže Al-Kajde, varoval Obama.

New York, Bratislava - Tohtoročná spomienka na krvavé útoky na newyorské dvojčiky sa zmenila na ostrý spor o pálenie Koránu. Práve najtrajšie deviate výročie teroristických atentátov na Svetové obchodné centrum chce využiť pastor malej floridskej cirkvi Terry Jones, aby so svojimi stúpenkami spálil 200 výtlačkov posvätné knihy islamu.

K dlhému zástupu ľudí, ktorí ho od tohto kontroverzného kroku odrádzajú, sa včera pripojil aj americký prezident Barack Obama. „Táto akcia by bola hotovým darom pre tých, čo robia nábor do teroristickej siete Al-Kajdá. Jeho čin by mohol navyše zásadne ohroziť našich mladých mužov a ženy v uniforme, „ upozornil Obama v rozhovore pre americkú televíziu ABC.

Koniec Ameriky?

Provokáciu šéfa 50-člennej baptistickej cirkvi Dove World Outreach Center odmietajú aj naši duchovní v New Yorku. „Pálenie každého náboženského symbolu je chybou, nech už je to Korán alebo Biblia.

Určite to len zhorší vzťahy medzi rôznymi náboženstvami, „ potvrdil pre HN Štefan Chanas, kaplán Kostola svätého Jána Nepomuckého v New Yorku. Kostol patrí medzi hlavné náboženské stánky slovenských veriacich v New Yorku.

Tvrdými slovami nešetří americký rezort diplomacie. Ten vyzval všetky veľvyslanectvá Spojených štátov po celom svete, aby zvažili prijatie prípadných bezpečnostných opatrení. Po celom islamskom svete sa totiž tento týždeň konajú masívne demonštrácie, na ktorých rozžúrení moslimovia pália americké vlajky a vyhrádzajú sa Amerike.

Obama pripomenul, že spálenie Koránu môže mať katastrofálne následky pre celý kresťanský svet.

„V krajinách ako Pakistan či Afganistan by mohlo dôjsť k vážnym prejavom násilia. Mohlo by to

tiež podporiť najímanie jedincov ochotných spáchať samovražedné atentáty v USA a Európe. „ Jeho obavy potvrdzujú aj správy z islamských štátov, kde tisíce ľudí žiadajú Obamu, aby pálenie Koránu zastavil. „Ak Korán zhorí, bude to začiatok konca Ameriky, „ znel v angličtine jeden z transparentov na demonštrácii v pakistanskom meste Multán.

Kritika Vatikánu

Bokom od kritiky neostala ani Európa, vrátane Vatikánu. „Nech nikto nepáli Korán, „ napísali na titulku svojho článku oficiálne vatikánske noviny L'Osservatore Romano.

Chystané spálenie knihy odsúdili včera aj Británia, Francúzsko, Pakistan, India či Indonézia.

Na stranu moslimov sa tentoraz postavil aj dánsky karikaturista Kurt Westergaard. Ten sa preslávil v roku 2005 ako autor karikatúr proroka Mohameda s bombou v turbane, za čo nad ním radikálni moslimovia vyhlásili trest smrti. „Provokácia by mala nútiť ľudí, aby uvažovali a objasňovali veci. To ale skutočne nie je tento prípad, „ povedal Westergaard pre denník Die Welt.

Čo sa stalo 11. septembra 2001

8. 46 prvé lietadlo naráža do severnej veže newyorských dvojčiek

9. 03 druhé lietadlo naráža do južnej veže, úrady okamžite uzatvárajú všetky letiská v New Yorku

9. 21 všetky tunely a mosty v New Yorku sú uzavreté

9. 25 Federálny úrad USA pre letectvo navádza všetky vnútroštátne linky na okamžité pristátia

9. 43 tretie lietadlo sa zrútilo na Pentagón

9. 59 rúca sa južná veža dvojčiek

10. 03 do polí Pensylvánie padá štvrté lietadlo

10. 26 rúca sa aj severná veža

20. 30 prezident USA George W. Bush prednáša v televízii svoj prejav k národu

Pavel Novotný
HN, 10.9.2010